

**NELJA
PRINTSIIBI
SELETUS**

شرح القواعد الأربع
مترجم باللغة الإستونية

Šeikh
Haitham Sarhaan

Armulise ja Halastava Jumala nimel

Kogu kiitus kuulub Jumalale, me otsime Temalt abi ja palume Temalt andestust. Me otsime Temalt kaitset meie iseendi kurja ja halbade tegude eest. Keda Jumal juhatab, seda ei saa keegi eksiteele saata; keda Ta aga eksiteele saadab, seda ei saa keegi juhatada. Ma tunnistan, et ei ole teist kummardamist väärivat Jumalat peale Allahi, kel pole ühtegi kaaslast ning ma tunnistan, et Muhammad on Tema sulane ja sõnumitooja.

Sissejuhatus

Raamatu autor

Islamiõpetlane ja tauhiidi juurde kutsumise reformeerija, imaam Abu Al-Hussein Muhammad ibn 'Abdul-Wahhaab ibn Suleiman At-Tamiimi. Sündinud aastal 1115 AH Al-'Uyainas, suri aastal 1206 AH Ad-Dar'iyyas.

“Neli printsiipi” on järjekorras teine raamat, mida teadmiste otsija (taalib-ul-‘ilm) raamatute seerias õpitakse. Suur hool selle raamatu suhtes tuleneb alljärgnevatest põhjustest:

Meie õpetlaste nõuanne seda õppida

Selles on vastuväited meie aja ebajumalakummardajate kahtlustele

Eelnevate põlvkondade õiglaste õpetlaste eeskuju järgimine

Sest see on raamatu “Kahtluste paljastamine” kokkuvõte

Alustame sellega enne raamatu « Kahtluste paljastamine » õppimist, et teadmiste otsijale ei jääks külge ükski kahtlus (šubha)

“Nelja printsiibi” tutvustus

See raamat jaguneb kolme ossa :

1. Õnne elemendid

**2. Tauhiidi
õppimise tähtsus**

3. Neli printsiipi

Esiteks: sissejuhatus (õnne elemendid)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(1) Ma palun Kõigeheldemat Jumalat, suure trooni Issandat, et Ta teeks sind enda liitlaseks selles maailmas ja teispooluses (2) ja et Ta teeks sind õnnistatuks, kus iganes sa ka ei oleks (3).

(1) Põhjus, miks autor alustas raamatut fraasiga « Jumala nimel »:

1. Järgides Jumala raamatu ja prohvetite (rahu olgu nendega) eeskujut.

2. Võttes eeskujut õpetlastest ja õiglastest eelkäijatest, kel oli kombeks alustada oma teoseid fraasiga "Jumala nimel".

3. Otsides läbi selle fraasi mainimise Helde Jumala õnnistust.

(2) Pärast Jumala nime mainimist alustas raamatu autor – olgu Jumal temaga armuline – sissejuhatust nii nagu tal on kombeks: paludes teadmiste otsija eest Jumalat. See on märk selle kohta, et ta armastab teadmiste otsijaid ja palub Jumalalt neile parimat.

(3) Jumala liitlased on need, kelles on nii usk kui vagadus.

Islamiõpetlane Ibn Taimiyyah – olgu Jumal temaga armuline – on öelnud : « Kes on vaga usklik, see on Jumala liitlane. » Tõendiks selle kohta on Jumala sõnad:

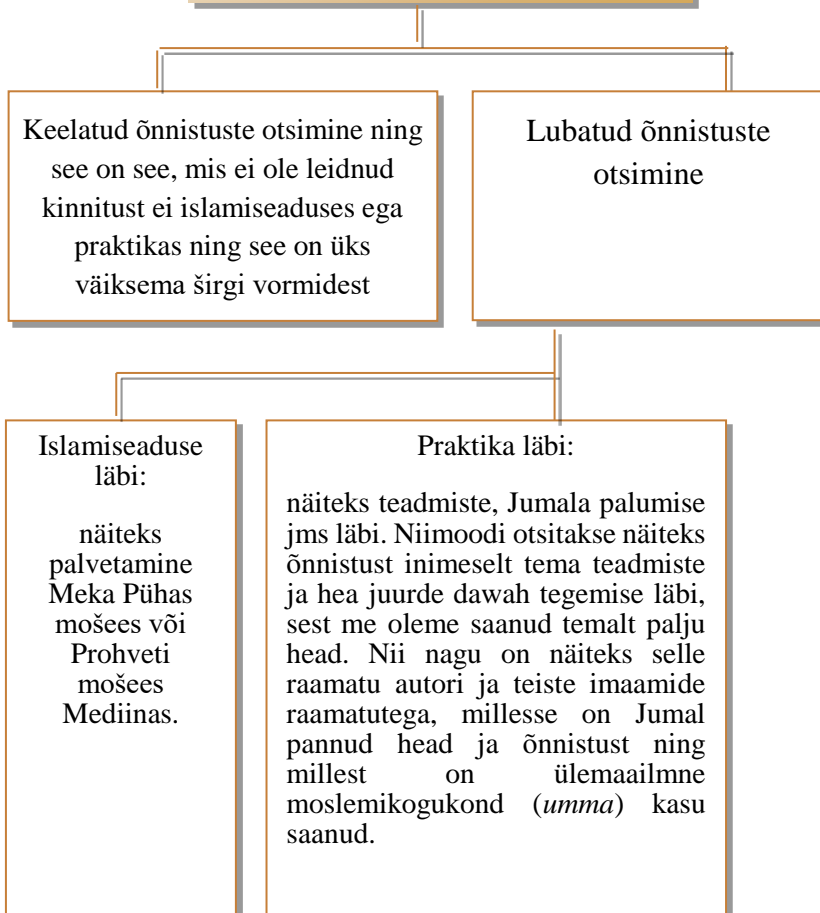
« Kahtlemata, Jumala liitlastel pole hirmu ja nad ei kurvasta. Need, kes uskusid ja olid jumalakartlikud. » (10:62-63)

Õnnistus : kasv ja lisa.

Õnnistuse palumine (at-tabarruk) : kasvu ja lisa palumine.

Õnnistatu (al-mubaarak) : see, kes toob kasu ükskõik, kus ta ka ei viibiks.

Õnnistuste otsimine (tabarruk) jaguneb kaheks:

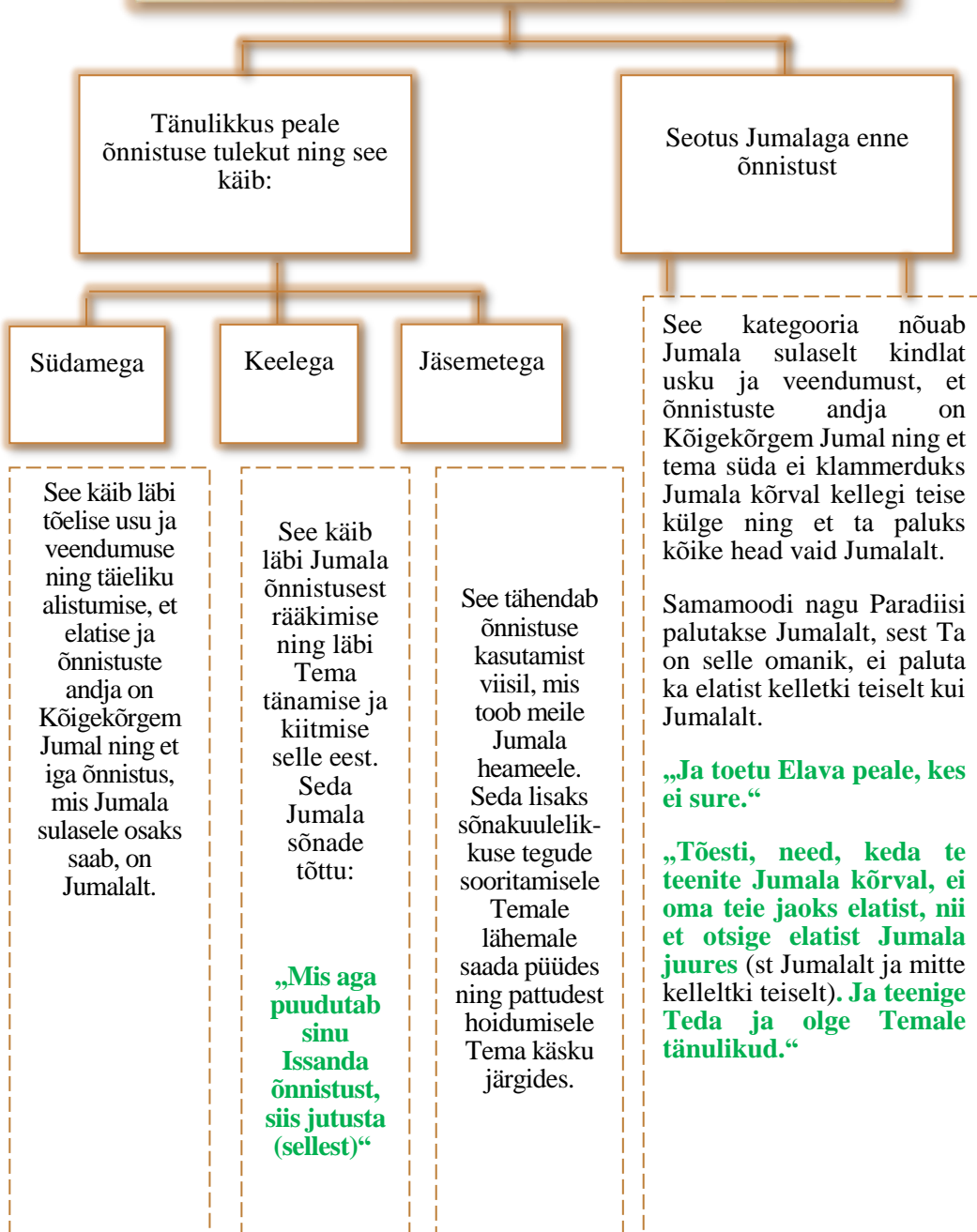

Ja et Ta teeks
sind nende
hulgast, kes
tänavad kui
neile antakse
(1)

(1) Õnnistus on katsumus ning selle kohta on palju tõendeid, nende tõendite hulka kuuluvad järgnevad Koraanivärsid: „**Ja Me paneme teid proovile halva ja heaga katsumusena**“, „**Ja kui ta (Saalomon) nägi seda paigalolevana enda juures, ütles ta : „See on minu Issanda heldusest, et mind proovile panna: kas ma olen tänulik või tänamatu. Ja kes on tänulik, siis ta on seda vaid iseendale (iseenda kasuks) ning kes on tänamatu, siis tõesti, minu Issand on Sõltumatu ja Helde**““, „**Mis puudutab inimest, kui tema Issand paneb ta proovile ning on temaga helde ja annab talle õnnistusi, siis ta ütleb: „Mu Issand on mind austanud.**““.

Ja hadiithis on : « ... kolm inimest Iisraeli rahva hulgast ja Jumal tahtis nad proovile panna... »

Õnnistus on seotud tauhiid *ar-rububiyya* (Jumala ainsus Tema olemuses Issandana) ja tauhiid *al-uluhiyyaga* (Jumala ainsus Tema teenimises) ning tänulikkus selle eest jaguneb kaheks :

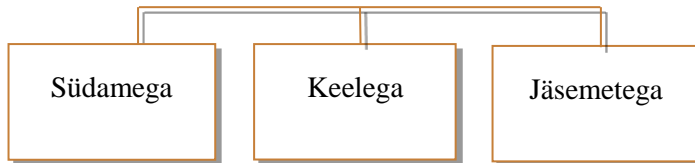

(1) Sest kannatlikkus on kohustuslik kogu *umma* konsensuslega.

(ja et Ta teeks sind nende hulgast, kes) on kannatlikud, kui neid proovile pannakse (1)

1. **Pahameel:** see on keelatud ning see on üks suurtest pattudest. Ning see leiab aset:

- Pahameel südamega: imaam Ibn al-Qayyim on selle tähendust selgitades öelnud, et mõned inimesed ei julge seda suuga välja öelda, kuid oma hinges tunnistab ta seda läbi oma Issandast halvasti mõtlemise ja öeldes oma südames: “Minu Issand on mulle ülekohut teinud”, “Minu Issand on minult (midagi) ära võtnud”, “Mu Issand on mind (millestki) ilma jätnud” jne; ehk et ta ühelt poolt liialdab ja teisalt alahindab. Nii et vaata iseendasse, kas sa oled pääsenud sellest omadusest ning kui jah, siis oled pääsenud väga halvast asjast.

- Pahameel keelega: see tähendab kismist, halamist, häda ja hävingu kutsumist, needmist ja kirumist.

- Pahameel jäsemetega: see tähendab oma põskede löömist, riiete rebimist ja juuste kitkumist.

2. **Kannatlikkus:** selle legaalseks staatuseks on, et see on kohustuslik kogu *umma* üksmeelega. Kohustuslik on olla kannatlik oma südame, keele ja jäsemetega. Imaam Ahmad on öelnud: „Kannatlikkust on mainitud Koraanis umbes üheksakümnes kohas, see on kohustuslik kogu *umma* üksmeelega ning see on pool usust, sest usk koosneb kahest poolest: kannatlikkuse pool ja tänulikkuse pool. (*Midraadž As-Saalikiin, Ibn Al-Qayyim*)

3. **Rahulolu:** see on soovituslik ja see on aste kõrgemal kannatlikkusest.

4. **Tänulikkus:** see on soovituslik ning see on parim ja kõige täielikum aste.

TEISEKS: NELI PRINTSIPI

Armulise ja Halastava Jumala nimel

Tea – ja juhatagu sind Jumal sõnakuulelikkuse juurde
Temale –, et *al-hanafiyya* on Aabrahami religioon:
kummardada Jumalat üksinda siiralt ja et Temale kuulub
usk. Seda käskis Jumal teha kõigil inimestel ning selle
jaoks Ta nad ka lõi. Jumal on öelnud: „**Ja Ma ei loonud
džinne ega inimesi muuks, kui selleks, et nad Mind
teeniksid.**“ (1)

Kui sa tead, et Jumal on sind loonud enda teenimiseks, siis
tea, et teenimist (*'ibaada*) ei nimetata teenimiseks ilma
tauhiidita, samamoodi nagu palvust ei nimetata palvuseks
ilma puhtuseta. Nii et kui teenimisse satub širk (kellegi
teise kummardamine Jumala kõrval), siis rikub see selle
ära, samamoodi nagu puhtuse kaotamine palve ajal rikub
palvuse. Kui sa nüüd tead, et segunedes teenimisega, rikub
širk selle ära ja tühistab selle teo ning see inimene saab
olema igavesti Põrgutules, tead sa, et selle teadmine on
sulle kõige tähtsam. Ehk päästab siis Jumal sind sellest
võrgust, milleks on Jumala kõrval teiste teenimine ning
mille kohta Kõigekõrgem Jumal on öelnud: „**Tõesti,
Jumal ei andesta kellegi teenimist enda kõrval ja Ta
andestab kõik peale selle, kellele iganes Ta soovib.**“

Ning seda läbi nelja printsiibi tundmise, mida
Kõigekõrgem Jumal ka oma raamatus mainis.

Esimene printsiip. Et sa teaksid, et need mitteusklikud,
kellega Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) oli sõjas,
kinnitasid, et Kõigekõrgem Jumal on Looja ja asjade
korraldaja, kuid see ei sisestanud neid islamisse ning
selle tõendiks on Kõigekõrgema sõnad: „**Ütle: „Kes
annab teile elatist teavast ja maast? Või kellele
kuulub kuulmine ja nägemine ning kes toob surnust
välja elusa ja toob elusast välja surnu ja korraldab
(kõiki) asju? Nad ütlevad siis: „Jumal.“ Ütle siis:
„Kas te ei oleks siis jumalakartlikud?““**“ (2).

(1) Autor selgitab, miks me
õpime tauhiidi.

(2) Need mitteusklikud, kelle
hulka prohvet (saws) saadeti,
kinnitasid tauhiid *ar-rububiyyat*,
kuid sellele vaatamata sellele
pidas Jumala sõnumitooja (saws)
neid mittemoslemiteks, sest
igati, kelleni jõudis prohveti
(saws) *dawah*, kuid ta ei uskunud
sellesse ja tema prohvetlusse, on
uskmatu. Tüli nende ja prohveti
(saws) vahel oli seotud tauhiid
al-uluhiyyaga, sest igati, kes
suunab mingi osa teenimisest
kellelegi või millelegi teisele kui
Jumalale, on
ebajumalakummardaja ja
uskmatu.

Teine printsiip.

Nad ütlevad: „Me ei palunud neid ega pöördunud nende poole muuks, kui et vaid otsida lähedust Jumalaga ja nende eestkostet.”

Jumalaga läheduse otsimise tõendiks on Kõigekõrgema sõnad: „**Ja need, kes võtavad Tema kõrval (endile) kaitsjaid (öeldes): „Me kummardame neid vaid selleks, et nad meid positsiooni poolest Jumalale lähemale viiksid.” Tõesti, Jumal mõistab nende üle kohut selle osas, milles nad olid eriarvamusel. Tõesti, Jumal ei juhata seda, kes on valetaja ja täielik uskmatu.” (1)**

Tõend eestkoste otsimise kohta on Jumala sõnad: „**Ja nad teenivad Jumala kõrval seda, mis ei too neile kahju ega kasu ning nad ütlevad: „Nad on meie eestkostjad Jumala juures.”“** Eestkostet on kahte sorti: eitatud eestkoste ja kinnitatud eestkoste. (2)

(1) Ebajumalakummardamise ja uskmatuses rahvas toovad oma tõendiks selle, et nad ei palu oma ebaõigeid teenitavaid ning nad ei pöördu nende poole muuks, kui et paluda neilt lähedust Jumalaga ning eestkostet. Selle tõttu pidas aga ka prohvet (saws) neid inimesi mitteusklikeks.

(2) Keeleliselt tähendab eestkoste araabia keeles millegi liitmist ning ühe asja tegemine kaheks. Islamis tähendab see vahenduse otsimist kelleltki kasu saamiseks või halva eemale hoidmiseks.

EESTKOSTE KATEGOORIAD

Eitatud eestkoste

See on eestkoste, mida Koraan on eitanud; see on millegi/kellegi teise kui Jumala palumine selle osas, milleks ainult Jumal on võimeline.

Selle kategooria legaalne staatus: suurem širk.

Kellegi palumine selle osas, milleks loodu on võimeline

See on lubatud neljal tingimusel:

1. Palutav on kohalviibiv
2. Palutav on elus
3. Palutav on võimeline.
4. Tema pidamine vaid põhjuseks.

Kinnitatud eestkoste

See on, mida palutakse Jumalalt ning selle tingimusteks on:

1. Jumala luba eestkosteks
2. Jumala rahulolu eestkostjaga.
3. Jumala rahulolu eestkostetavaga.

Üldine eestkoste, mis hõlmab sõnumitoojaid, prohveteid, ingleid, tõelise tauhiidi praktiseerijaid ja lapsi (kes surid väiksena).

Spetsiaalne eestkoste, mis kuulub prohvetile (saws) ning mida keegi teine temaga ei jaga.

Nende osas tauhiidi praktiseerijate seast, kes sisenevad Põrgutulle, et nad sealt välja saaksid.

Nende osas tauhiidi praktiseerijate seast, kes väärivad Põrgutulle minekut; et nad sinna ei läheks.

Tauhiidi praktiseerijate astmete tõstmise osas.

Tema eestkoste Paradiisi väravate avamise osas.

Eestkoste tema onu Abu Talibi eest, et kergendada tema karistust.

Suur Eestkoste.

Eitatud eestkoste: eestkoste, mida palutakse kelleltki teiselt kui Jumalalt, kuid milleks ainult Jumal on võimeline. Selle tõendiks on Jumala sõnad: „Teie, kes te olete uskunud, kulutage sellest, mis Me oleme teile elatiseks andnud enne, kui tuleb päev, mil ei ole mingit ostmist-müümist, sõprust ega eestkostet. Ja uskmatud, nemad on ülekohtu tegijad.”

Kinnitatud eestkoste: eestkoste, mida palutakse Jumalalt. Selle puhul on eestkostja austatud eestkostmise õigusega ning eestkostetav on see, kelle sõnade ja tegudega on Jumal rahul – seda kõike lisaks Jumala loale. Jumal on öelnud: “Kes saab Tema juures eest kosta ilma Tema loata?”

Kolmas printsiip.(1)

Prohvet (saws) ilmus inimeste juurde, kes erinesid oma teenimises/kummardamises. Nende hulgas oli, kes kummardas ingleid; nende hulgas oli, kes kummardas prohveteid ja vagasid inimesi; nende hulgas oli, kes kummardas puid ja kive ning nende hulgas oli, kes kummardas Päikest ja Kuud, kuid Jumala sõnumitooja (saws) oli konfliktis nende kõigiga ja ei teinud neil vahet. “Ja võitle nende vastu, kuni ei ole rohkem *fitnat* (katsumust, ebajumalakummardamist) ning kuni kogu religioon kuulub Jumalale.” (2)

Tõendiks Päikese ja Kuu osas (st et neid teeniti) on Jumala sõnad: „Ja Tema märkidest on öö ja päev ning Päike ja Kuu. Arge tehke täiskummardust Päikesele ega Kuule, vaid tehke täiskummardust Jumalale, kes nad lõi, kui Tema on see, keda te teenite.“ (41:37)

Tõendiks inglite osas on Jumala sõnad: „Ja ta ei käsiks teil võtta inglid ja prohvetid issandateks.” (3:80)

(1) See printsiip on selge ja tugev vastuväide neile, kes ütlevad, et ainult kujude kummardamine on širk. Tõendid islamis tulid aga nii kujude kui ka teiste tol ajaperioodil ilma õiguseta kummardatavate asjade või olendite kohta. Sõnumitooja (saws) ei teinud nende vahel vahet, vaid pidas neid kõiki ebajumalateks.

(2) Islamiusk kohustab aga riikidevahelistest lepingutest ja paktidest kinnipidamist, mis tähendab, et kui mingi islamiriigi ja mõne teise riigi vahel on leping, ei tohi see islamiriik tolle riigi vastu sõdida, vaid tuleb austada seda lepingut kahe riigi vahel ja sellest kinni pidada seni, kuni teine riik sellest kinni peab.

Tõendiks prohvetite osas on Jumala sõnad: „**Ja meenuta (päeva), mil Jumal ütleb: “Oo Jeesus, Maarja poeg, kas sina ütlesid inimestele: “Pidage mind ja mu ema jumalateks Jumala kõrval?””** Ta ütleb: “**Sa oled ülistatud! Mul ei sobi öelda seda, milleks mul pole õigust. Kui ma oleksin seda öelnud, oleksid Sa seda teadnud. Sa tead, mis minus on ja mina ei tea, mis Sinus on. Tõesti, Sa oled peidetu Teadja.”**” (5:116)

Tõendiks vagade inimeste osas on Jumala sõnad: „**Need, keda nad paluvad, otsivad teed oma Issanda juurde, (püüeldes) kes on neist lähim ning nad loodavad Tema armu ja kardavad Tema karistust.**“ (17:57)

Tõendiks puude ja kivide osas on Jumala sõnad: „**Kas te olete mõelnud Al-Laati ja Al-‘Uzza peale? Ja Manaati, kolmanda, veel ühe peale?**” (53:19-20)

Samuti Abu Waaqid Al-Laithi (olgu Jumal temaga rahul) hadiith, milles ta ütles: „Me läksime koos prohvetiga (saws) välja Hunayni poole ning me olime alles hiljuti uskmatuse maha jätanud. Ebajumalakummardajatel oli jujubipuu, mille juures neil oli kombeks olla ja selle külge oma relvi riputada ning seda kutsuti “riputiste omajaks”. Me läksime ühest jujubipuust mööda ja ütlesime: “Oo Jumala sõnumitooja, tee meile “riputiste omaja” nii nagu neil on “riputiste omaja...”” Hadiith.

Neljas printsiip.

Meie aja ebajumalakummardajate širk on tugevam, kui varasemate ebajumalakummardajate oma. Seda seetõttu, et neil oli kombeks kergetel aegadel Jumala kõrval teisi kummardada, kuid rasketel aegadel olid nad siirad; samas kui meie aja ebajumalakummardajate širk on alaline: nii kergetel kui rasketel aegadel. Tõendiks selle kohta on Jumala sõnad:

„Ja kui nad astuvad laeva pardale, paluvad nad Jumalat, olles Temale religioonis siirad. Kui Ta aga nad päästab (toob turvaliselt) maale, teenivad nad kohe teisi Tema kõrval.” (29:65)

Ja Jumal teab paremini ning olgu Jumala rahu ja õnnistused Muhammadi, tema pere ja kaaslastega.

(1) Selles printsiibis selgitas autor – olgu Jumal temaga armuline – tänapäeva ebajumalakummardajate olukorra ohtlikkuse suurust, sest nende širk on suurem, kui see oli varasemate aegade ebajumalakummardajate puhul. Seda seetõttu, et meie aja ebajumalakummardajad teenivad Jumala kõrval teisi nii kergetel kui rasketel aegadel, samas kui varasemate aegade ebajumalakummardajad teenisid Jumala kõrval teisi kergetel aegadel, kuid rasketel aegadel tunnistasid Jumalat ja Tema ainsust.

Nii et kui nende mitteusklike širk, kelle juurde prohvet (saws) saadeti, oli väiksem, kuid siiski rääkis Jumal neist kui mitteusklikest, siis mida peaks arvama neist, kelle širk on alaline nii kergetel kui rasketel aegadel – nemad on veelgi selgemini mitteusklikud.

<p>Paradiisi ei paluta kelleltki teiselt kui Jumalalt, kellele see kuulub. Samuti ei paluta elatist kelleltki teiselt kui Jumalalt ning inimene peab toetuma Jumala ja mitte kellegi teise peale.</p>	<p>Tauhid <i>ar-rububiyyaga</i> seotud tänulikkus</p>						
<p>Tänamine südamega: tunnistades ja kinnitades, et kõik õnnistused, mis inimesel on, on Jumalalt ja mitte kelleltki teiselt.</p>	<p>Tauhid <i>al-utubiyyaga</i> seotud tänulikkus</p>	<p>Tänamine õnnistuste eest</p>	<p>Õnnistused on katsumus ning selle tõendiks on: „Ja Me paneme teid proovile halva ja heaga katsumusena.“</p>	<p>Kui inimesele midagi antakse, on ta tänulik</p>			
<p>Tänamine keelega: „See on minu Issanda heldusest, et mind proovile panna: kas ma olen tänulik või tänamatu.“</p>							
<p>Tänamine jäsemetega: kasutades õnnistusi õnnistuste andjate tänamiseks vastavalt konkreetsele õnnistusele. Näiteks kui inimest on õnnistatud varaga, kulutab ta seda sõnakuulelikkuses Jumalale ning kui teda on õnnistatud teadmistega, jagab ta neid sellega, kes temalt küsib; kas siis läbi tegude või sõnade.</p>							
<p>Pahane. Selle legaalne staatus on, et see on suur patt, kuid see võib jõuda ka väiksema širgini. Pahameel võib inimesel avalduda südame, keelega kui ka jäsemetega.</p>							
<p>Kannatlik. Kannatlikkuse legaalne staatus on, et see on kohustuslik kogu <i>umma</i> üksmeelega. Kannatlik ollakse südame, keele ja jäsemetega ning kannatlikkus on esialgu küll mõru, kuid selle lõpptulemus on magusam kui mesi.</p>	<p>Inimeste kategooriad raskuste ja hädade puhul</p>						
<p>Rahulolev. Selle legaalne staatus on „soovituslik“. Et inimese rahulolu oma Issandaga oleks täielik, mõistab ta, et kõik mis teda tabab, on Jumalalt ning kõik, mis Jumal oma sulasele on ette määranud, on hea.</p>							
<p>Kui inimene pattu teeb, palub ta andestust</p>							
<p><i>Al-hanafiyya</i>: Aabrahami religioon. Jumal on sind loonud enda teenimiseks ning teenimist ei nimetata teenimiseks ilma tauhiidita ning kui</p>	<p>Miks me õpime tauhiidi? Širgi ohtlikkus.</p>						
<p>Õnne elemendid</p>						<p>Sissejuhatus ning see sisaldab õnne elemente</p>	<p>„Neli printsiipi“ ning need on raamatu „Kahtluste paljastamine“ kokkuvõte</p>

<p>tauhiidiga seguneb širk, rikub ta selle ning tühistab inimese teod ning ta saab olema igavesti Põrgutules. Tauhiid on kõige tähtsam, mida sa tundma peaksid.</p>			
<p>Esimene printsiip: mitteusklikud, kellega Jumala sõnumitoojal (saws) olid konfliktid, tunnistasid tauhiid <i>ar-rububiyyat</i>, kuid nad ei tunnistanud tauhiid <i>al-uluhiyyat</i>, kuid see ei teinud neid moslemiteks.</p>		<p>Neli printsiipi</p>	
<p>Teine printsiip: mitteusklikud teenisid iidoleid, et saavutada selle läbi lähedus (Jumalaga) ja eestkoste.</p>			
<p>Kolmas printsiip: prohvet (saws) ilmus inimeste juurde, kes olid oma teenimises ja kummardamises väga erinevad, kuid ta ei teinud vahet üht ja teist sorti širgil.</p>			
<p>Neljas printsiip: meie ajastu ebajumalakummardajate širk on suurem, kui varasemate aegade ebajumalakummardajate oma.</p>			

Test nelja printsiibi kohta

Nimi “Tauhiidi raamatu“ päheõpitu maht Kas sul on peas neli printsiipi?

Tegu	Tõend Koraanist või Sunnast
Onnistus on katsumus	
Mitteusklike tauhiid <i>ar-rububiyya</i> kinnitamine	
Läheduse otsimine	
Eitatud eestkoste	
Tõend, et kummardati Päikest ja Kuud	
Tõend, et teeniti ingleid	
Tõend, et teeniti prohveteid	
Tõend, et teeniti vagasid inimesi	
Tõend, et teeniti kive ja puid	
Et ebajumalakummardajad on rasketele aegadel Jumala suhtes siirad, kuid kergetel aegadel sooritavad širki	
Širgi tõend	

		Kirjuta, mida tead alljärgneva kohta:	
Miks me õpime tauhiidi?	1-	2-	
	3-	4-	
5-	6-	7-	
8-	9-		
Miks me õpime nelja printsiipi?	1-	2-	
	2-	4-	
Raamat „Neli printsiipi“ jaguneb:	1-	2-	3-
See raamat on kokkuvõtte millisest raamatust?			
Miks me õpime raamatut „Kahtluste paljastamine“?			
Õnne elemendid			
<i>Al-Hanafiiyya</i>			
Nelja printsiibi õppimise viljad			
Jumala liitlased on	Islamiõpetlane Ibn Taimiyyah on öelnud:		
Tõend selle kohta	Ja miks:		
Mille läbi käib tänulikkus õnnistuste eest (koos tõendiga)?	-1		
	-2		
	-3		
Kuidas käib Jumala sulase toetumine Temale (seotus Temaga)?			
Inimeste kategooriad raskete aegade ja hädade korral koos legaalse staatusega	1-	ja selle legalne staatus on:	
	Ning see käib läbi	,	
	ja	.	

	2- ja selle leaalne staatus on: Ning see käib läbi , ja .
	3- ja selle leaalne staatus on: Ning see käib läbi , ja .
	4- ja selle leaalne staatus on: Ning see käib läbi , ja .
Eestkoste keeleline tähendus	Eestkoste islamiseaduses:
Eestkoste jaguneb	1- 2-
Kinnitatud eestkoste tingimused	1- 2- 3-
	See jaguneb: 1. ja see jaguneb: 1) 2) 3)
	2. ja see jaguneb: 1) 2) 3)
Esimene printsiip	
Teine printsiip	
Kolmas printsiip	
Neljas printsiip	
Teo leaalne staatus, kui see seguneb širgiga	Ja tõend:

Sisukord

Neli printsiipi		
1	Sissejuhatus, mis sisaldab õnne elemente	1
2	Esimene printsiip	7
3	Teine printsiip	8
4	Kolmas printsiip	10
5	Neljas printsiip	12
6	Lisa (raamatu seletuse lühikokkuvõtte tabelina)	13
7	Test „Nelja printsiibi“ kohta	15
8	Sisukord	18